

Kniha Daniel – číslo sto tri

Odomykanie proroctva: Pochopenie trojitej aplikácie prorockých rámcov

Jeff Pippenger

2024-02-29

Uvažovali sme o trojitých aplikáciách proroctva. Robíme to s cieľom ukázať, že keď Pán v „čase konca“ roku 1989, pri rozpade Sovietskeho zväzu, odpečatil posledných šesť veršov z jedenástej kapitoly Daniela, vznikol „nárast poznania“, ktorý mal skúšať tú generáciu Božieho ľudu.

A on povedal: Choď svojou cestou, Daniel, lebo tieto slová sú uzavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, vybielení a preskúšaní; bezbožní si však budú počínať bezbožne, a nikto z bezbožných neporozumie; ale múdri porozumejú. Daniel 12, 9. 10.

Kedykoľvek Lev z pokolenia Júdovho odpečatí nejakú pravdu, satan pôsobí, aby sa posolstvu postavil na odpor. Odpor vznesený proti pravdám zjaveným v tých záverečných veršoch jedenástej kapitoly Daniela si vynútil hlbšie štúdium právd súvisiacich s týmito veršami, aby neposvätená obrana proti bludom, ktoré boli predkladané s cieľom podkopať zjavené pravdy, neobstála. Jednou zo zásad, ktorá bola uprostred tejto rozpravy privedená na svetlo, bolo trojnásobné uplatnenie proroctva. Spočiatku bolo rozpoznané v súvislosti s nevyhnutnosťou správne chápať, čo v knihe Daniel predstavuje „ustavičná“ (pohanstvo), a správne dejiny spojené s „odňatím ustavičnej“ (508 po Kr.).

Rozpoznanie troch pustošiacich mocností ako rámca proroctva, paralelné s milleritickým rámcem proroctva, v ktorom prvé dve pustošiace mocnosti tvorili tento rámec, a milleritická identifikácia „každodennej“ ako pohanstva poskytli dejiny zodpovedajúce posledným šiestim veršom jedenástej kapitoly Daniela, ako podľa slov sestry Whiteovej mali. Tak odpor voči neodpečatenému poznaniu v čase konca v roku 1989 priniesol väčšie svetlo, keďže poznanie sa rozmnožilo, a zároveň určil osobitné pravidlá pre pohyb tretieho anjela, ktoré boli paralelou k rozvoju určitých prorockých pravidiel, ktoré William Miller zostavil a použil v hnutí prvého anjela.

Uvažovali sme o trojnásobnom použití troch Rímov, troch pádov Babylona a troch Eliášov a teraz sa zaoberáme tromi poslami, ktorí pripravujú cestu pre Posla zmluvy. Zistili sme úzke prekrývanie a paralelu troch Rímov s tromi pádmami Babylona, ako aj úzku paralelu s tromi Eliášmi a tromi poslami, ktorí pripravujú cestu. V posledných dňoch William Miller a Future for America obaja predstavujú tretieho Eliáša a zároveň aj tretieho posla, ktorý pripravuje cestu. Ježiš vždy znázorňuje koniec nejakej veci začiatkom nejakej veci a hnutie prvého anjela je paralelou k hnutiu tretieho anjela.

„Boh dal posolstvám zo Zjavenia 14 ich miesto v rade proroctva a ich dielo sa nemá skončiť až do uzavretia dejín tejto zeme. Posolstvá prvého a druhého anjela sú aj na tento čas stále pravdou a majú prebiehať súbežne s tým, ktoré nasleduje. Tretí anjel ohlasuje svoje varovanie mocným hlasom. ‚Potom,‘ povedal Ján, ‚som videl iného anjela zostupovať z neba; mal veľkú moc a zem sa rozžiarila jeho slávou.‘ V tomto osvietení je spojené svetlo všetkých troch

posolstiev.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Hnutie prvého a druhého anjela viedol William Miller. Sestra Whiteová označuje Millera za „vyvoleného posla“.

„William Miller narúšal satanovo kráľovstvo a úhlavný nepriateľ sa usiloval nielen pôsobiť proti účinku posolstva, ale aj zničiť samotného posla.“ Spirit of Prophecy, zväzok 4, 219.

Zároveň poukazuje na to, že Miller bol predobrazený ako Eliášom, tak aj Jánom Krstiteľom.

„Tisíce ľudí boli privedené k prijatiu pravdy, ktorú kázal William Miller, a služobníci Boží boli vzbudení v duchu a moci Eliáša, aby zvestovali toto posolstvo. Tak ako Ján, predchodca Ježiša, aj tí, ktorí kázali toto slávnostné posolstvo, cítili sa prinútení priložiť sekeru ku koreňu stromu a vyzývať ľudí, aby prinášali ovocie hodné pokánia.“ Early Writings, 233.

Ján Krstiteľ, ktorý bol podľa Ježiša druhým Eliášom, bol zároveň prvým poslom, ktorý mal pripraviť cestu pre Posla zmluvy. Preto je zrejmé, že hnutie tretieho anjela bude mať „vyvoleného posla“. Tento posol bude predobrazený Eliášom, Jánom Krstiteľom a Williamom Millerom. Títo dvaja vyvolení poslovia spolu s Millerom predstavujú začiatok i koniec hnutia troch anjelov zo zjavenia štrnástej kapitoly, a týmto spôsobom spolu predstavujú tak tretieho Eliáša, ako aj tretieho posla, ktorý má pripraviť cestu pre Posla zmluvy.

Odmietnuť posolstvo buď vyvoleného posla počiatku, alebo konca znamená smrť, a posolstvo Future for America je založené na prorockej aplikácii zásady „riadok na riadok“, ktorá je metodológiou neskorého dažďa. Prostredníctvom aplikácie zásady „riadok na riadok“ sa ustanovuje, že mileritské hnutie bolo predobrazom hnutia Future for America. Medzníkom v dejinách mileritského hnutia je William Miller, „vyvolený posol“. Odmietnuť tento medzník znamená odmietnuť posolstvo, a tak sa počiatkom i koncom adventizmu ustanovuje, že odmietnutie posla je zároveň odmietnutím posolstva, lebo posolstvo označuje vyvoleného posla. Preto odmietnuť posolstvo znamená odmietnuť posla a naopak. Bez tanečníka niet tanca.

„Bola som vrátená k hlásaniu prvého príchodu Krista. Ján bol poslaný v duchu a moci Eliášovej, aby pripravil cestu Ježišovi. Tí, ktorí odmietli Jánovo svedectvo, nemali úžitok z Ježišovho učenia. Ich odpor voči posolstvu, ktoré predpovedalo Jeho príchod, ich postavil do takej situácie, že nemohli ľahko prijať ani najsilnejší dôkaz, že On je Mesiáš. Satan viedol tých, ktorí odmietli Jánovo posolstvo, aby zašli ešte ďalej, zavrhlí Krista a ukrižovali Ho. Tým sa postavili do stavu, v ktorom nemohli prijať požehnanie v deň Letníc, ktoré by ich bolo naučilo ceste do nebeskej svätyne. Roztrhnutie chrámovej opony ukázalo, že židovské obete a obrady už nebudú viac prijímané. Veľká Obet bola prinesená a bola prijatá a Duch Svätý, ktorý zostúpil v deň Letníc, obrátil mysle učeníkov od pozemskej svätyne k nebeskej, do ktorej Ježiš vošiel svojou vlastnou krvou, aby na svojich učeníkov vylial dobrodenia svojho zmierenia. Ale Židia boli ponechaní v úplnej tme. Stratili všetko svetlo, ktoré mohli mať o pláne spasenia, a naďalej dôverovali svojim neužitočným obetiam a darom. Nebeská svätyňa zaujala miesto pozemskej, oni však o tejto zmene nemali nijaké poznanie. Preto nemohli mať úžitok z Kristovej prímluvy vo svätom oddelení.

„Mnohí s hrôzou hľadajú na konanie Židov pri odmietnutí a ukrižovaní Krista; a keď čítajú dejiny Jeho potupného zneužívania, myslia si, že Ho milujú a že by Ho neboli zapreli ako Peter ani ukrižovali ako Židia. Ale Boh, ktorý skúma srdcia všetkých, podrobil skúške tú lásku k Ježišovi, o ktorej vyznávali, že ju cítia. Celé nebo s najhlbším záujmom sledovalo prijatie posolstva prvého anjela. No mnohí, ktorí vyznávali, že milujú Ježiša a ktorí ronili slzy pri čítaní príbehu o križi, sa vysmievali radostnej zvesti o Jeho príchode. Namiesto toho, aby prijali posolstvo s radosťou, vyhlásili ho za blud. Nenávideli tých, ktorí milovali Jeho zjavenie, a vylúčili ich z cirkví. Tí, ktorí odmietli prvé posolstvo, nemohli mať úžitok z druhého; ani nemali úžitok z polnočného volania, ktoré ich malo pripraviť, aby vierou vstúpili s Ježišom do najsvätejšieho miesta nebeskej svätyne. A tým, že odmietli obe predchádzajúce posolstvá, tak zatemnili svoje porozumenie, že nevidia nijaké svetlo v posolstve tretieho anjela, ktoré ukazuje cestu do najsvätejšieho miesta. Videla som, že tak ako Židia ukrižovali Ježiša, tak menovité cirkvi ukrižovali tieto posolstvá, a preto nemajú nijaké poznanie o ceste do najsvätejšieho miesta a nemôžu mať úžitok z Ježišovej prímluvy tam. Podobne ako Židia, ktorí prinášali svoje neužitočné obete, prinášajú svoje neužitočné modlitby do oddelenia, ktoré Ježiš opustil; a satan, potešený týmto klamom, na seba berie náboženský charakter a vedie mysle týchto vyznávajúcich k sebe, pôsobiac svojou mocou, svojimi znameniami a lživými zázrakmi, aby ich upevnil vo svojej osidle.“ Early Writings, 259–261.

Tí, „ktorí odmietli Jánovo svedectvo, nemali úžitok z Ježišovho učenia,“ a tí, „ktorí odmietli prvé posolstvo, nemohli mať úžitok z druhého; ani z polnočného volania nemali úžitok.“ Jánova služba predchádzala Kristovmu krstu a Kristus krátko nato, na začiatku svojej služby, očistil chrám. Millerova služba pripravila na to, aby Kristus očistil synov Léviho, keď náhle prišiel 22. októbra 1844. Pri ktoromkoľvek z týchto dvoch svedkov sa odmietnutie posla, ktorý pripravuje cestu, rovná smrti.

Očistenie a prečistenie, ktoré Kristus vykonal vo svojom diele ako Posol zmluvy, malo za cieľ vzbudiť ľud, ktorý by vykonal dielo nesenia posolstva spasenia svetu. Toto dielo sa vykonáva vopred pred časovým obdobím predstavujúcim začiatok vykonávacieho súdu. Zničenie Jeruzalema v dejinách učeníkov predstavuje vykonávací súd a adventizmus sa odvrátil od svojej zodpovednosti vykonať toto dielo, no Pán sa ich usiloval zhromaždiť. Svoj ľud viedol k tomu, aby vydal tabuľu z roku 1850 ako grafické znázornenie posolstva, ktoré mohli niesť svetu.

„Nebolo Božou vôľou, aby Izrael blúdil štyridsať rokov po púšti; túžil ich priviesť priamo do kanaánskej krajiny a tam ich usadiť ako svätý, šťastný ľud. Ale ,nemohli vojsť pre neveru‘. Hebrejom 3:19. Pre svoje odpadnutie a apostáziu zahynuli na púšti a iní boli povolaní, aby vošli do zaslúbenej krajiny. Podobne ani nebolo Božou vôľou, aby Kristov príchod bol tak dlho odkladaný a aby Jeho ľud zostával toľké roky v tomto svete hriechu a zármutku. Nevera ich však oddelila od Boha. Keďže odmietli vykonať dielo, ktoré im určil, boli povolaní iní, aby zvestovali posolstvo. Z milosrdenstva voči svetu Ježiš odkladá svoj príchod, aby hriešnici mali príležitosť počuť výstrahu a nájsť v Ňom útočisko skôr, ako bude vyliaty Boží hnev.“ Veľký spor, 458.

Keby sa bol adventizmus len pevne držal svojej viery, „ich dielo by bolo dokonané.“

„Keby adventisti po veľkom sklamaní v roku 1844 pevne zachovali svoju vieru a jednotne pokračovali v nasledovaní otvárajúcej sa Božej prozreteľnosti, prijali posolstvo tretieho anjela a v moci Ducha Svätého ho zvestovali svetu, boli by uzreli Božiu spásu, Pán by bol mocne pôsobil spolu s ich úsilím, dielo by bolo dokončené a Kristus by už bol prišiel, aby prijal svoj ľud k jeho odmene. Ale v období pochybností a neistoty, ktoré nasledovalo po sklamaní, mnohí z adventných veriacich sa vzdali svojej viery.... Tak bolo dielo zdržiavané a svet bol ponechaný v temnote. Keby sa celé adventistické telo bolo zjednotilo na Božích prikázaniach a viere Ježišovej, aké nesmierne odlišné by boli naše dejiny!“ Evanjelizácia, 695.

Na jar roku 1844 Posol zmluvy očistil hnutie milleritov a potom na jeseň priniesol posolstvo tretieho anjela. Miller, jeho posolstvo i hnutie, ktoré predstavoval, naplnili podobenstvo o desiatich pannách. Na táborovom zhromaždení v Exeteri, NH, zaznelo posolstvo Polnočného volania a za dva krátke mesiace sa ukázalo, ktoré z panien mali olej. Dve skupiny sa zjavili a tretí anjel prišiel s posolstvom v ruke, ktoré malo byť zjedené, avšak múdre panny „sa vzdali svojej viery“ v „období pochybností a neistoty“.

„Obdobie pochybností a neistoty“ bolo pri Jeho smrti znázornené učeníkmi, no na tretí deň začal svojim učeníkom otvárať posolstvo o svojom vzkriesení a oni „sa nevzdali svojej viery“. Obdobie pochybností a neistoty múdrych panien z hnutia posolstiev prvého a druhého anjela trvalo približne tri roky; vtedy Pán zjavil sestre Whiteovej, že vystrel svoju ruku, aby opäť zhromaždil ostatok svojho ľudu. Viedol svoj ľud, aby začal svoje vydavateľské dielo a vytvoril druhú tabuľu Habakuka, ale „mnohí z adventných veriacich sa vzdali svojej viery.... Tak bolo dielo zdržiavané a svet bol ponechaný v temnote.“

V roku 1849 bol William Miller, vyvolený posol posolstva prvého a druhého anjela, uložený na odpočinok. Keby boli múdre panny z 22. októbra 1844 „pevne sa pridržali svojej viery a jednotne nasledovali ďalej v otvárajúcej sa Božej prozreteľnosti“, Pán by bol vzbudil iného posla v duchu a moci Eliáša. Namiesto toho bolo „príde Krista“ „oddialené a Jeho ľud“ by „podobným spôsobom“ ako staroveký Izrael „zostal“ „mnoho rokov v tomto svete hriechu a zármutku“.

Sto dvadsaťšesť rokov po vzbure roku 1863 Pán povolal vyvoleného posla tretieho anjela. Jeho dielo spočívalo jednak v tom, aby pripravil cestu Poslovi zmluvy, ktorý náhle príde do svojho chrámu a vstúpi do zmluvného vzťahu so sto štyridsiatimi štyrmi tisícmi počas záverečných výjavov vyšetrovacieho súdu, ale aj v tom, aby predložil posolstvo, ktoré čelí trojitému zväzku Achaba, Jezábel a jej prorokov v období vykonávacieho súdu, ktoré sa začína pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

Tretí posol, ktorý pripravuje cestu, predstavuje dielo, posolstvo, posla a hnutie počas záverečných výjavov Vyšetrovacieho súdu. Tretí Eliáš predstavuje dielo, posolstvo, posla a hnutie počas záverečných výjavov Výkonného súdu. Posolstvo posla, ktorý pripravuje cestu, a posolstvo Eliáša je posolstvom tretieho z troch Bied v Zjavení, kapitolách osem až jedenásť.

V dejinách, ktoré predstavuje posol pripravujúci cestu, posolstvo tretieho Beda predstavuje trúbu, ktorá volá laodicejský adventizmus, aby „kupoval odo mňa zlato prepálené v ohni, aby si zbohatol; a biele rúcho, aby si sa obliekol a neukázala sa hanba tvojej nahoty; a pomaž si oči kolýriom, aby si

videl.“ Je to posolstvo Božej lásky, ktoré ukazuje Božiemu ľudu jeho prestúpenia, lebo „koľkých“ miluje, tých „karhá a tresce“. Je to posolstvo Kristovej spravodlivosti, ktoré volá ľudí, aby prijali Jeho charakter, ktorý sa zjavuje v časovom období, keď Posol zmluvy uskutočňuje dielo očisťovania chrámu duše, a preto volá tých, ktorých miluje, aby zjavovali Jeho charakter a boli „teda horliví a čiňte pokánie“, lebo je „pri“ dverách obdobia milosti, ktoré predstavujú uzavretie doby skúšky, kde „vyvrhne“ laodicejský adventizmus „zo“ svojich „úst“. Tieto dvere obdobia milosti sú dverami, ktoré On „otvára, a nikto nezatvára; a zatvára, a nikto neotvára.“

Jestvuje zdanlivý rozpor, ktorý sa rieši uplatnením zásady „riadok na riadok“, no mnohí si tento zdanlivý rozpor možno ani neuvedomujú. Keď sa vyrieši, vnáša jasnosť do prechodu od vyšetrojúceho súdu k výkonnému súdu, ktorý nastáva pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Rieši sa prijatím skutočnosti, že Letnice sú predobrazom čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona v Spojených štátoch. Aby sme uzavreli naše skúmanie tretieho posla, ktorý pripravuje cestu ako symbol vo vyšetrovujúcom súde, na rozdiel od tretieho Eliáša, ktorý je symbolom výkonného súdu, budeme sa venovať tomuto zdanlivému rozporu.

V tomto štúdiu budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Anjel, ktorý sa spája so zvestovaním posolstva tretieho anjela, má osvietiť celú zem svojou slávou. Je tu predpovedané dielo celosvetového dosahu a nezvyčajnej moci. Adventné hnutie rokov 1840–44 bolo slávnym prejavom Božej moci; posolstvo prvého anjela bolo nesené na každú misijnú stanicu na svete a v niektorých krajinách sa prejavil najväčší náboženský záujem, aký bol v ktorejkoľvek zemi zaznamenaný od reformácie šestnásteho storočia; no aj to má byť prekonané mocným hnutím pod posledným varovaním tretieho anjela.

„Dielo bude podobné tomu v deň Letníc. Ako bol udelený ‚včasný dážď‘ pri vyliatí Ducha Svätého na počiatku evanjelia, aby spôsobil vzídenie vzácneho semena, tak bude na jeho konci udelený ‚pozdny dážď‘ na dozretie žatvy. ‚A poznajme, snažme sa poznať Hospodina; jeho vychádzanie je isté ako ranná zora, a príde k nám ako dážď, ako jarný a jesenný dážď na zem.‘ Ozeáš 6:3. ‚Plesajte teda, synovia Siona, a radujte sa v Hospodinovi, svojom Bohu; lebo vám dáva jesenný dážď v pravej miere a zošle vám dážď, jesenný i jarný dážď.‘ Joel 2:23. ‚V posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo.‘ ‚A stane sa, že každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.‘ Skutky 2:17, 21.“

„Veľké dielo evanjelia sa nemá uzavrieť menším prejavom Božej moci, než aký sprevádzal jeho začiatok. Prorocktva, ktoré sa naplnili pri vyliatí skorého dažďa na počiatku evanjelia, sa majú znovu naplniť pri neskorom daždi na jeho závere. Tu sú ‚časy občerstvenia‘, ku ktorým apoštol Peter upriamoval svoj zrak, keď povedal: ‚Kajajte sa teda a obráťte sa, aby boli vyhladené vaše hriechy, keď prídu časy občerstvenia od tváre Pánovej; a pošle Ježiša.‘ Skutky 3:19, 20.“ Veľký spor, 611.